

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, có thể dẫn phát sáu thần thông Ba-la-mật-đa. Sáu thần thông đó là gì? Một là Thần cảnh trí chứng thông Ba-la-mật-đa, hai là Thiên nhĩ trí chứng thông Ba-la-mật-đa, ba là Tha tâm trí chứng thông Ba-la-mật-đa, bốn là Túc trụ tùy niệm trí chứng thông Ba-la-mật-đa, năm là Thiên nhãn trí chứng thông Ba-la-mật-đa và sáu là Lưu tận trí chứng thông Ba-la-mật-đa.

Lúc bấy giờ, Xá Lợi Tử bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Thần cảnh trí chứng thông Ba-la-mật-đa như thế nào?

Phật bảo cụ thọ Xá Lợi Tử: Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, dùng Thần cảnh trí chứng thông, khởi vô lượng các việc đại thần biến. Đó là làm chấn động mọi vật trên đại địa, ở vô số thế giới trong mười phương: Biến một thành nhiều, biến nhiều thành một, hoặc hiện hoặc ẩn, nhanh chóng không trở ngại; xuyên qua vách núi, bờ tường như đi trong khoảng không; vọt lên cao, qua lại như chim bay; ra vào trong đất như lặn hụp trong nước; lướt đi trên nước như đi trên đất; thân phát khói lửa như cao nguyên cháy; mình tuôn ra nước như núi tuyết; oai lực của thân đức nhật nguyệt khó sánh; dùng tay đưa lên, ánh sáng ẩn mất; chuyển thân tự tại cho đến cõi Tịnh cư, hiện vô lượng vô biên thần biến như vậy.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, tuy dùng đủ Thần cảnh trí như vậy, nhưng ở trong đó, chẳng tự đề cao, chẳng đả tánh Thần cảnh trí chứng thông, chẳng đả việc Thần cảnh trí chứng thông, chẳng đả khả năng chứng đắc Thần cảnh trí chứng thông ấy; đối với việc đả, chẳng đả đều không đả. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được tánh không của tất cả các pháp, tánh ly của tự tánh, tánh vốn chẳng nắm bắt được của tự tánh.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, chẳng khởi lên ý nghĩ thế này: Ta nay dẫn phát Thần cảnh trí thông, để làm vui cho mình, làm vui cho người, mà chỉ khởi lên ý nghĩ là để chứng đắc trí nhất thiết trí.

Xá Lợi Tử! Như vậy là đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Thần cảnh trí chứng thông Ba-la-mật-đa.

Lúc bấy giờ, Xá Lợi Tử bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Thiên nhĩ trí chứng thông Ba-la-mật-đa như thế nào?

Phật bảo cù thọ Xá Lợi Tử: Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, dùng Thiên nhĩ trí chứng thông, hết sức thanh tịnh, hơn hẳn tai của trời, người, có thể nghe như thật đủ các thứ âm thanh, của các loại tình, phi tình trong vô số thế giới ở mười phương. Đó là nghe khắp tất cả tiếng địa ngục, tiếng bàng sanh, tiếng quý giới, tiếng người, tiếng trời, tiếng Thanh-văn, tiếng Độc-giác, tiếng Bồ-tát, tiếng Như Lai, tiếng chê mắng sanh tử, tiếng ngợi khen Niết-bàn, tiếng vứt bỏ hữu vi, tiếng hướng đến Bồ-đề, tiếng nhằm ghét hữu lậu, tiếng vui thích vô lậu, tiếng xưng dương Tam bảo, tiếng hàng phục dị đạo, tiếng bàn luận quyết trạch, tiếng phúng tụng kinh điển, tiếng khuyên đoạn ác, tiếng dạy tu thiện, tiếng cứu giúp khổ nạn, tiếng vui vẻ an ủi, chúc mừng. Các thứ tiếng như vậy, hoặc lớn, hoặc nhỏ, đều có thể nghe khắp, không bị chướng ngại.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, tuy tác dụng đầy đủ thiên nhĩ như vậy, nhưng ở trong đó, chẳng tự đề cao, chẳng đắm tánh thiên nhĩ trí chứng thông, chẳng đắm việc thiên nhĩ trí chứng thông, chẳng đắm khả năng chứng đắc thiên nhĩ trí chứng thông ấy; đối với việc đắm, chẳng đắm, đều không đắm. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được tánh không của tất cả các pháp, tánh ly của tự tánh, tánh vốn chẳng nắm bắt được của tự tánh.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, chẳng khởi lên ý nghĩ thế này: Ta nay dẫn phát thiên nhĩ trí thông, để làm vui cho mình, làm vui cho người, mà chỉ khởi lên ý nghĩ là để chứng đắc trí nhất thiết trí.

Xá Lợi Tử! Như vậy là đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát thiên nhĩ trí chứng thông Ba-la-mật-đa.

Lúc bấy giờ, Xá Lợi Tử lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Tha tâm trí chứng thông Ba-la-mật-đa như thế nào?

Phật bảo cù thọ Xá Lợi Tử: Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, dùng Tha tâm trí chứng thông, có thể biết như thật tâm và tâm sở pháp của các loại hữu tình khác, trong vô số thế giới ở mười phương. Đó là biết khắp các loại hữu tình khác, nếu có tâm tham, thì biết như thật là có tâm tham; nếu lìa tâm tham, thì biết như thật là lìa tâm tham; nếu có tâm sân, thì biết như thật là có tâm sân; nếu lìa tâm sân, thì biết như thật là lìa tâm sân; nếu có tâm nghi, thì biết như thật là có tâm nghi; nếu lìa tâm nghi, thì biết như thật là lìa tâm nghi; nếu có tâm ái, thì biết như thật là có tâm ái; nếu lìa tâm ái, thì biết như thật là lìa tâm ái; nếu có tâm thủ, thì biết như thật là có tâm thủ; nếu lìa tâm thủ, thì biết như thật là lìa tâm thủ; nếu tâm tập trung, thì biết như thật là tâm tập

trung; nếu tâm phân tán, thì biết như thật là tâm phân tán; nếu tâm hẹp hòi, thì biết như thật là tâm hẹp hòi; nếu tâm rộng rãi, thì biết như thật là tâm rộng rãi; nếu tâm khởi, thì biết như thật là tâm khởi; nếu tâm móng khởi, thì biết như thật là tâm móng khởi; nếu tâm lắng xuống, thì biết như thật là tâm lắng xuống; nếu tâm tịch tịnh, thì biết như thật là tâm tịch tịnh; nếu tâm chẳng tịch tịnh, thì biết như thật là tâm chẳng tịch tịnh; nếu tâm dấy động, thì biết như thật là tâm dấy động; nếu tâm chẳng dấy động, thì biết như thật là tâm chẳng dấy động; nếu tâm định, thì biết như thật là tâm định; nếu tâm chẳng định, thì biết như thật là tâm chẳng định; nếu tâm giải thoát, thì biết như thật là tâm giải thoát; nếu tâm chẳng giải thoát, thì biết như thật là tâm chẳng giải thoát; nếu tâm hữu lậu, thì biết như thật là tâm hữu lậu; nếu tâm vô lậu, thì biết như thật là tâm vô lậu; nếu tâm có chân động, thì biết như thật là tâm có chân động; nếu tâm không chân động, thì biết như thật là tâm không chân động; nếu có tâm cao thượng, thì biết như thật là tâm cao thượng; nếu không có tâm cao thượng, thì biết như thật là không có tâm cao thượng.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, tuy dùng đầy đủ Tha tâm trí như vậy, nhưng ở trong đó, chẳng tự đề cao, chẳng đắm tánh Tha tâm trí chúng thông, chẳng đắm việc Tha tâm trí chúng thông, chẳng đắm khả năng chúng đắc Tha tâm trí chúng thông ấy; đối với việc đắm, chẳng đắm, đều không đắm. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được tánh không của tất cả các pháp, tánh ly của tự tánh, tánh vốn chẳng nắm bắt được của tự tánh. Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, chẳng khởi lên ý nghĩ thế này: Ta nay đã dẫn phát Tha tâm trí chúng thông, để làm vui cho mình, làm vui cho người, mà chỉ khởi lên ý nghĩ là để chúng đắc trí nhất thiết trí.

Xá Lợi Tử! Như vậy là đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Tha tâm trí chúng thông Ba-la-mật-đa.

Lúc bây giờ, Xá Lợi Tử lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Túc trụ tùy niệm trí chúng thông Ba-la-mật-đa như thế nào?

Phật bảo cụ thọ Xá Lợi Tử: Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, dùng Túc trụ tùy niệm trí chúng thông, có thể biết như thật, các việc làm đời trước, của tất cả hữu tình trong vô số thế giới ở mười phương. Đó là theo ý nghĩ nhớ lại các việc đời trước, hoặc của mình hoặc của người, một tâm, mười tâm, trăm tâm, ngàn tâm, nhiều ngàn tâm; hoặc lại theo ý nghĩ nhớ lại các việc đời trước, một ngày, mười ngày, trăm ngày, ngàn ngày, nhiều trăm ngàn ngày; hoặc lại theo ý nghĩ nhớ các việc đời trước, một tháng, mười tháng, trăm tháng, ngàn tháng, nhiều trăm

ngàn tháng; hoặc lại theo ý nghĩ nhớ các việc đời trước, một năm, mười năm, trăm năm, ngàn năm, nhiều trăm ngàn năm; hoặc lại theo ý nghĩ nhớ các việc đời trước, một kiếp, mười kiếp, trăm kiếp, ngàn kiếp, nhiều trăm ngàn kiếp, cho đến vô lượng, vô số trăm ngàn muôn ức kiếp; hoặc lại theo ý nghĩ nhớ các việc đời trước, đó là thời gian như vậy, xứ sở như vậy, tên như vậy, họ như vậy, cuộc sống như vậy, chủng loại như vậy, thức ăn như vậy, ở lâu như vậy, hạn tuổi như vậy, sống lâu như vậy, hưởng lạc như vậy, chịu khổ như vậy; chết từ nơi kia đến sanh nơi này, chết từ nơi này, đến sanh nơi kia; tướng mạo như vậy, tiếng nói như vậy; các việc đời trước, hoặc sơ lược, hoặc dài dòng, hoặc của mình, hoặc của người, đều có thể theo ý nghĩ nhớ lại.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, tuy dùng đầy đủ Túc trụ trí như vậy, nhưng ở trong đó, chẳng tự đề cao, chẳng đấm tánh Túc trụ tùy niệm trí chứng thông, chẳng đấm sự Túc trụ tùy niệm trí chứng thông, chẳng đấm khả năng chứng đắc Túc trụ tùy niệm trí chứng thông ấy; đối với việc đấm, chẳng đấm, đều không đấm. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được tánh không của tất cả các pháp, tánh ly của tự tánh, tánh vốn chẳng nắm bắt được của tự tánh.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, chẳng khởi lên ý nghĩ thế này: Ta nay dẫn phát Túc trụ trí thông, để làm vui cho mình, làm vui cho người, mà chỉ khởi lên ý nghĩ là để chứng đắc trí nhất thiết trí.

Xá Lợi Tử! Như vậy là đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Túc trụ tùy niệm trí chứng thông Ba-la-mật-đa.

Lúc bây giờ, Xá Lợi Tử lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Thiên nhãn trí chứng thông Ba-la-mật-đa như thế nào?

Phật bảo cụ thọ Xá Lợi Tử: Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, dùng Thiên nhãn trí chứng thông, hết sức thanh tịnh, vượt hơn mắt trời, người, có thể thấy như thật, các loại màu sắc, hình tượng của các loại hữu tình, phi tình trong vô số thế giới ở mười phương. Đó là thấy khắp các loại sắc tượng lúc sanh, lúc chết, sắc đẹp, sắc thô, hoặc hơn, hoặc kém, đường thiện, đường ác, của các loại hữu tình. Nhân đây, lại biết các loại hữu tình, tùy theo nghiệp lực vận dụng mà thọ sanh sai khác; có loại hữu tình thành tựu thân diệu hạnh, thành tựu ngữ diệu hạnh, thành tựu ý diệu hạnh, ngợi khen Hiền Thánh, thấy đúng nhân duyên, khi thân hoại, mạng chung, sẽ sanh vào đường thiện, hoặc sanh cõi trời, hoặc sanh cõi người, hưởng các niềm vui thanh thoát; có loại hữu tình, thành tựu thân ác hạnh, thành tựu ngữ ác hạnh, thành tựu ý ác hạnh, chê bai Hiền Thánh, thấy sai nhân duyên, khi thân hoại, mạng

chung, sẽ đọa xuống đường ác, hoặc sanh vào địa ngục, hoặc sanh vào bàng sanh, hoặc sanh vào quỷ giới, hoặc sanh nơi biên địa hạ tiện đơ bẩn, xấu ác; ở trong loại hữu tình, chịu các khổ cùng cực.

Tùy theo các loại nghiệp của hữu tình, mà thọ quả sai khác như vậy, đều biết như thật.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, tuy dùng đầy đủ Thiên nhãn như vậy, nhưng ở trong đó, chẳng tự đề cao, chẳng đấm tánh Thiên nhãn trí chứng thông, chẳng đấm sự Thiên nhãn trí chứng thông, chẳng đấm khả năng chứng đắc Thiên nhãn trí chứng thông ấy; đối với việc đấm, chẳng đấm, đều không đấm. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được tánh không của tất cả các pháp, tánh ly của tự tánh, tánh vốn chẳng nắm bắt được của tự tánh.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, chẳng khởi lên ý nghĩ thế này: Ta nay đã dẫn phát Thiên nhãn trí chứng thông, để làm vui cho mình, làm vui cho người, mà chỉ khởi lên ý nghĩ là để chứng đắc trí nhất thiết trí.

Xá Lợi Tử! Như vậy là đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Thiên nhãn trí chứng thông Ba-la-mật-đa.

Lúc bấy giờ, Xá Lợi Tử lại bạch Phật: Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Lưu tận trí chứng thông Ba-la-mật-đa như thế nào?

Phật bảo cụ thọ Xá Lợi Tử: Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, dùng Lưu tận trí chứng thông, có thể biết như thật, tất cả hữu tình trong vô số thế giới ở trong mười phương, hoặc mình, hoặc người, lậu hết hay chẳng hết. Loại thần thông này, nương vào định Kim-cương-dụ, đoạn các chướng tập, mới được viên mãn. Khi chứng đắc bậc Bất thối chuyển Bồ-tát, thì đối với tất cả lậu được gọi là hết, vì rốt ráo không còn hiện khởi nữa. Bồ-tát chứng đắc Lưu tận thông này, chẳng đọa vào bậc Thanh-văn, Độc-giác, chỉ hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột, vì chẳng còn mong cầu các nghĩa lợi khác.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, tuy dùng đầy đủ Lưu tận trí như vậy, nhưng ở trong đó, chẳng tự đề cao, chẳng đấm tánh Lưu tận trí chứng thông, chẳng đấm sự Lưu tận trí chứng thông, chẳng đấm khả năng chứng đắc Lưu tận trí chứng thông ấy; đối với việc đấm, chẳng đấm, đều không đấm. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được tánh không của tất cả các pháp, tánh ly của tự tánh, tánh vốn chẳng nắm bắt được của tự tánh. Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, chẳng khởi lên ý nghĩ thế này: Ta nay dẫn phát Lưu tận trí chứng thông, để làm vui cho mình, hay làm vui cho người, mà chỉ khởi lên ý nghĩ là để chứng đắc trí nhất thiết trí.

Xá Lợi Tử! Như vậy là đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đã dẫn phát Lưu tận trí chứng thông Ba-la-mật-đa.

Như vậy Xá Lợi Tử! Các đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, có thể viên mãn thanh tịnh sáu thần thông Ba-la-mật-đa. Do sáu thần thông này viên mãn thanh tịnh, nên liền được viên mãn trí nhất thiết trí, đó là trí nhất thiết và trí nhất thiết tướng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, tâm xan tham.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, tâm phạm giới.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, tâm sân nhuế.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm siêng năng, tâm lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm tịch tịnh, tâm tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, trở lại an trụ Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trí tuệ, tâm ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, an nhẫn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, từ bi, sân nhuế.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, siêng năng, lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa an trụ bố thí, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa an trụ bố thí, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn, tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rất ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, sân nhuế, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất

thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, sân nhuế, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tinh tấn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm siêng năng, lười biếng, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, an nhẫn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh nhất thiết trí, nhất thiết trí đạo. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, an nhẫn, tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, an nhẫn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, từ bi, sân nhuế, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, an nhẫn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, từ bi, sân nhuế, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tinh tấn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, siêng năng, lười biếng, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, tinh tấn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí

nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn, tinh tấn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, sân nhuế, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tịnh giới, tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tịnh giới, tinh tấn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tịnh giới, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, an nhẫn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, từ bi, sân nhuế, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bồ thí, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không,

nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh nhất thiết trí, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Có đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-

la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên chẳng khởi tâm huệ thí, xan tham, trì giới, phạm giới, từ bi, sân nhuế, siêng năng, lười biếng, tịch tịnh, tán loạn, trí tuệ, ngu si.

Như vậy, Xá Lợi Tử! Các đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, an trụ sáu phép Ba-la-mật-đa, nghiêm tịnh trí nhất thiết, trí nhất thiết đạo tướng. Do rốt ráo không, nên không đi, không đến; không bố thí, không xan tham, vì chỉ giả bày ra; không tịnh giới, không phạm giới, chỉ vì giả bày ra; không an nhẫn, không sân nhuế, vì chỉ giả bày ra; không tinh tấn, không giải đãi, vì chỉ giả bày ra; không tịnh lự, không tán loạn, vì chỉ giả bày ra; không Bát nhã, không ngu si, vì chỉ giả bày ra.

Đại Bồ-tát ấy, chẳng đắm chấp trước, chẳng đắm chấp trước, chẳng đắm đã độ, chẳng đắm phải đã độ, chẳng đắm bố thí, chẳng đắm xan tham, chẳng đắm tịnh giới, chẳng đắm phạm giới, chẳng đắm an nhẫn, chẳng đắm sân nhuế, chẳng đắm tinh tấn, chẳng đắm giải đãi, chẳng đắm tịnh lự, chẳng đắm tán loạn, chẳng đắm Bát nhã, chẳng đắm ngu si.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, ngay trong lúc đó, cũng chẳng đắm việc bố thí, chẳng đắm việc xan tham, chẳng đắm việc tịnh giới, chẳng đắm việc phạm giới, chẳng đắm việc an nhẫn, chẳng đắm việc sân nhuế, chẳng đắm việc tinh tấn, chẳng đắm việc giải đãi, chẳng đắm việc tịnh lự, chẳng đắm việc tán loạn, chẳng đắm việc bát nhã, chẳng đắm việc ngu si.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, ngay trong lúc đó, đối với việc đắm, chẳng đắm, cũng điều không đắm. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được cái rốt ráo không của tất cả các pháp.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, ngay trong lúc đó, chẳng đắm chửi mắng, chẳng đắm ngợi khen, chẳng đắm tổn hại, chẳng đắm nhiều ích, chẳng đắm khinh mạn, chẳng đắm cung kính. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được cái rốt ráo bất sanh của tất cả các pháp; vì trong pháp vô sanh, không có pháp mắng chửi, ngợi khen; không có pháp tổn hại, nhiều ích; không có pháp khinh mạn, cung kính.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, ngay trong lúc đó, chẳng đắm việc chửi mắng, chẳng đắm việc ngợi khen, chẳng đắm việc tổn hại, chẳng đắm việc nhiều ích, chẳng đắm việc khinh mạn, chẳng đắm việc cung kính. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, đã đạt được bản tính không của tất cả các pháp; vì trong bản tánh không, không có việc mắng

chửi, ngợi khen; vì không có việc tổn hại, nhiều ích; vì không có việc khinh mạn, cung kính.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, ngay trong lúc đó, đối với sự đấm, chẳng đấm, cũng điều không đấm. Vì sao? Xá Lợi Tử! Vì đại Bồ-tát ấy, tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đoạn trừ vĩnh viễn tất cả đấm và chẳng đấm.

Như vậy, Xá Lợi Tử! Các đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, công đức đã đạt được rất cao, rất quý, chẳng thể nghĩ bàn; tất cả Thanh-văn, Độc-giác đều chẳng có được.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, công đức như vậy đã viên mãn rồi, lại dùng bố thí, ái ngữ, lợi hành và đồng sự thù thắng để thành thực hữu tình; lại đem các đại nguyện kiên cố, dũng mãnh, tinh tấn, để nghiêm tịnh cõi Phật. Do đó mà mau chứng điều mong cầu là quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Các đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, đối với tất cả hữu tình, hoặc kém, hoặc hơn, hoặc tốt, hoặc xấu, đều khởi tâm bình đẳng. Đại Bồ-tát ấy, đối với tất cả hữu tình, đã khởi tâm bình đẳng rồi, lại khởi tâm lợi ích an lạc. Đại Bồ-tát ấy, đối với tất cả hữu tình, khởi tâm lợi ích an lạc rồi, đối với tất cả pháp tánh đều được bình đẳng. Đại Bồ-tát ấy, đối với tất cả pháp tánh đã được bình đẳng rồi, có thể an lập khắp tất cả hữu tình, ở trong tánh bình đẳng của tất cả các pháp, làm việc lợi ích lớn.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, do nhân duyên này, ở trong hiện pháp, được tất cả đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, trong mười phương thế giới, đều cùng hộ niệm; được tất cả chúng đại Bồ-tát trong mười phương, đều cùng ngợi khen; cũng được tất cả Thanh-văn, Độc-giác, người tu phạm hạnh, cùng kính ái; cũng được tất cả trời, người, A-tổ-lạc v.v... trong thế gian, cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, do nhân duyên này, tùy theo chỗ sanh, mắt thường chẳng thấy sắc khó ưa nhìn, tai thường chẳng nghe tiếng khó nghe, mũi thường chẳng ngửi mùi khó ngửi, lưỡi thường chẳng nếm vị chẳng ngon, thân thường chẳng tiếp xúc cái khó chịu, ý thường chẳng thủ pháp chẳng ưa.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy, do nhân duyên này, mà công đức đạt được, thêm nhiều, thêm thù thắng, cho đến quả vị Giác ngộ cao tột, thường không thối chuyển.

Trong khi, Phật đang thuyết công đức thù thắng của Bát-nhã-ba-la-mật-đa sâu xa này, trong hội, vô lượng chúng đại Bí-sô, từ chỗ ngồi

đứng dậy, mỗi vị đều cầm các loại y phục mới, sạch, quý giá, dâng lên Thế Tôn; dâng xong rồi, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn, liền mỉm cười, từ diện môn phóng các loại hào quang nhiều màu; khi ấy, A-Nan-Đà liền rời chỗ ngồi đứng dậy, che kín vai trái, gối phải quì xuống đất, chấp tay cung kính bạch Phật: Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà Ngài mỉm cười như thế? Vì chư Phật mỉm cười chẳng phải là không duyên cớ. Cúi xin Thế Tôn thương xót dạy cho.

Lúc bấy giờ, Phật bảo A-Nan-Đà: Vô lượng Bí-sô từ chỗ ngồi này đứng dậy, từ nay về sau, sáu mươi một kiếp, trong kiếp Tinh Dụ, sẽ được thành Phật, đều có cùng danh hiệu, là Đại Tràng Tướng Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạt-già-phạm. Các Bí-sô này, từ nơi này chết rồi, sẽ sanh vào cõi Phật Bất Động ở phương Đông; ở cõi Phật đó, siêng tu phạm hạnh.

Lúc bấy giờ, lại có sáu mươi trăm ngàn các chúng Thiên tử, nghe Phật đã thuyết công đức thù thắng, lợi ích của Bát-nhã-ba-la-mật-đa sâu xa, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột. Đức Thế Tôn thọ ký cho họ, sẽ ở trong pháp hội của đức Như Lai Từ Thị, xuất gia với lòng tin thanh tịnh, siêng tu phạm hạnh. Đức Như Lai Từ Thị thọ ký cho họ, đều sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, chuyển bánh xe pháp, độ vô lượng chúng sanh, khiến đều chứng đắc Niết-bàn thường vui.

Lúc bấy giờ, tất cả chúng hội ở đây, nhờ thần lực Phật, đều thấy chư Phật Thế Tôn và chúng hội của các Ngài, ở hàng ngàn cõi Phật trong mười phương; cõi Phật của các Ngài, công đức trang nghiêm, vi diệu, thù thắng.

Ngay khi ấy, ở thế giới Kham Nhẫn này, công đức trang nghiêm, không gì sánh kịp. Khi ấy, tại chúng hội này, vô lượng trăm ngàn các loại hữu tình, đều phát nguyện rằng: Xin đem các nghiệp thuần tịnh của chúng con đã tu, nguyện sẽ được vãng sanh về các cõi Phật kia.

Lúc bấy giờ, Thế Tôn biết tâm nguyện của họ, liền lại mỉm cười, từ diện môn, phóng các loại hào quang nhiều màu; khi ấy, A-Nan-Đà, lại từ chỗ ngồi đứng dậy, cung kính hỏi Phật về lý do mỉm cười.

Lúc bấy giờ, Phật bảo A-Nan-Đà: Hiện Ngươi có thấy vô lượng trăm ngàn các hữu tình này, từ tòa đứng dậy không? A-Nan-Đà bạch Phật: Dạ, con có thấy.

Phật bảo A-Nan-Đà: Các hữu tình này, từ cõi này, thọ mạng hết, tùy theo nghiệp lực của họ, đều được vãng sanh về các cõi Phật kia. Ở các cõi Phật đó, tu hạnh Bồ-tát, cho đến chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Ở nơi sanh ra, thường chẳng xa Phật, cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, siêng năng tu tập bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa; an trụ cái không nội, cái không ngoại, cái không nội ngoại, cái không không, cái không lớn, cái không thắng nghĩa, cái không hữu vi, cái không vô vi, cái không rốt ráo, cái không không biên giới, cái không tản mạn, cái không không đối khác, cái không bốn tánh, cái không tự tướng, cái không cộng tướng, cái không tất cả pháp, cái không không nắm bắt được, cái không không tánh, cái không tự tánh, cái không không tánh tự tánh; an trụ chơn như, pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cõi hư không, cõi không thể nghĩ bàn; tu hành bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo; an trụ thánh đế khổ, tập, diệt, đạo; tu hành bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc; tu hành tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ; tu hành pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyên; tu hành tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa; tu hành bậc đại Bồ-tát; tu hành năm nhẫn, sáu thần thông; tu hành mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng; tu hành pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả; tu hành trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và các hạnh đại Bồ-tát, được viên mãn rồi, đều cùng lúc thành Phật, đồng một danh hiệu là Trang Nghiêm Vương Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạt-già-phạm.

Quyển Thứ 09

HẾT